

27 Οκτωβρίου, 1993

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΜΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΚΟΣ ΧΑΤΖΗΠΙΕΡΑΣ,

Αιτητής,

v.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1134/91)

Οι περί Γεωργικής Ασφάλισης Κανονισμοί 1977 - 1988 — Κανονισμός 8(2) — Προϋπόθεση για την παροχή αποζημίωσης για ζημιά σε καλλιέργεια, είναι να παραμείνει μέρος της παραγωγής ασυγκόμιστο ως "μάρτυρας" της ζημιάς — Ερμηνεία του όρου "συγκομίζω" — Στα πλαίσια του σκοπού του Κανονισμού 8(2), ο όρος έχει την έννοια του "αποκόπτω" — Μέρος της παραγωγής σύμφωνα με τον Κανονισμό, πρέπει να παραμείνει ανέπαφο. 5

Με την προσφυγή αυτή, προσβλήθηκε η απόφαση των καθ' ων η αίτηση με την οποία απορρίφθηκε αίτημα του αιτητή για αποζημίωση αναφορικά με ζημιές που είχε υποστεί στην καλλιέργεια βίκου στον Ύψωνα και το Κολόσσι. Το αίτημά του είχε απορριφθεί με το αιτιολογικό ότι κατά παράβαση του Κανονισμού 8(2) των περί Γεωργικής Ασφάλισης Κανονισμών 1977-1988 ο αιτητής δεν είχε αφήσει μέρος της παραγωγής της καλλιέργειας ασυγκόμιστο ως "μάρτυρα" της ζημιάς, που προξενήθηκε από την ανομβρία στην εν λόγω καλλιέργεια. 10 15

Ήταν ισχυρισμός του αιτητή που είχε κόψει την παραγωγή αλλά την άφησε μέσα στο χωράφι, ότι ο όρος "συγκομίζω" είχε την έννοια της συλλογής του προϊόντος και της μεταφοράς του σε αποθήκη. 20

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

Η ορθή ερμηνεία των λέξεων "να συγκομίση" και "ασυγκόμιστον", όπως απαντώνται στο κείμενο του Κανονισμού 8(2) των Πε- 25

5 ρί Γεωργικής Ασφαλίσεως Κανονισμών 1977-1988, μπορεί να γίνει
μόνο μέσα στα πλαίσια του κείμενου των Κανονισμών στο σύνολό
τους, με ιδιαίτερη έμφαση στο κείμενο του Κανονισμού 8, και κατά
10 τρόπο που να συνάδει με τους ευρύτερους σκοπούς του περί Γεω-
ργικής Ασφαλίσεως Νόμου (Ν. 19/77) που, όπως έχει ήδη λεχθεί, πα-
ρέχει μεν δικαίωμα αποζημίωσης σε πληγέντα γεωργό, θέτει, όμως,
ως προϋπόθεση για την ικανοποίησή του, τη διαπίστωση και την
εκτίμηση της προκληθείσας ζημιάς στο πλαίσιο που διαγράφεται από
15 τους Κανονισμούς. Η διαπίστωση τόσο της αιτίας που προκάλεσε τη
ζημιά και της έκτασής της, όσο και της εκτίμησής της, προϋποθέτουν
τη διαφύλαξη μέρους της καλλιέργειας ώστε να καθίσταται εξ αντι-
κειμένου εφικτή η εν λόγω διαπίστωση και εκτίμηση. Στη διαφύλαξη
αυτή αποβλέπει η πρόνοια του Κανονισμού 8(2), ιδιαίτερα εν όψει
20 της πρόνοιας του Άρθρου 19(1)(ε)(υ) του Νόμου 19/77, ως έχει τρο-
ποποιηθεί, σύμφωνα με την οποία, ανεξάρτητα του αν η ζημιά στο
ασφαλισμένο γεωργικό προϊόν προκλήθηκε από αναπόφευκτη φυσι-
κή αιτία, καμιά αποζημίωση δεν καταβάλλεται, αν η ζημιά προκλή-
θηκε μετά τον αποχωρισμό ή την εκκοπή των καρπών από τα δένδρα
ή τα φυτά. Από την πρόνοια αυτή συνάγεται, ότι ο εκτιμητής του
ΟΓΑ έχει καθήκον να διαπιστώσει αν η παρατηρούμενη ζημιά στον
καρπό προκλήθηκε προ ή μετά την εκκοπή του από τα φυτά. Η δια-
πίστωση αυτή είναι αδύνατη, αν δεν υπάρχει καθόλου καρπός πάνω
στα φυτά.

25 Για τους πιο πάνω λόγους το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρα-
σμα ότι η εισήγηση του ευπαίδευτου δικηγόρου του αιτητή ως προς
την ορθή ερμηνεία του Κανονισμού 8(2) είναι απαράδεκτη και ότι, με
τα δεδομένα της παρούσας υπόθεσης, ο αιτητής έχει "συγκομίσει" το
30 επίδικο γεωργικό του προϊόν χωρίς να αφήσει, ως όφειλε, μέρος της
παραγωγής "ασυγκομιστον", μέσα στην έννοια και για τους σκοπούς
του Κανονισμού 8(2). Το γεγονός ότι ο Αιτητής, μετά το θερισμό,
άφησε τον καρπό στα χωράφια του, αντί να τον μεταφέρει σε αποθή-
κη, είναι χωρίς οποιαδήποτε σημασία για τους σκοπούς του εν λόγω
Κανονισμού. Αν ο αιτητής δεν έχει "συγκομίσει" το προϊόν του για το
35 λόγο ότι δεν το μετέφερε σε αποθήκη, όπως ισχυρίζεται ο δικηγόρος
του, θα έχει παραβεί τη ρητή υποχρέωσή του, βάσει του Κανονισμού
8(2), να προβεί στη συγκομιδή του προϊόντος του αν μέχρι του συνή-
θους χρόνου συγκομιδής, δεν έχει διενεργηθεί η εκτίμηση.

40 Προφανής σκοπός του επίδικου Κανονισμού, είναι η μείωση
της ζημιάς του γεωργού και, επομένως, της αποζημίωσης που θα
καταβάλει ο ΟΓΑ σ' αυτόν.

Η παράβαση από τον αιτητή της πρόνοιας του Κανονισμού 8(2),

αφ'ενός, έχει στερήσει τη Διοίκηση της δυνατότητας να προβεί στη διαπίστωση και εκτίμηση της ζημιάς στις επίδικες καλλιέργειες του αιτητή και, αφ' ετέρου, έχει στερήσει τον αιτητή από το δικαίωμα να απαιτήσει αποζημίωση για οποιαδήποτε ζημιά έχει υποστεί.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Kazamias v. Agricultural Insurance Organisation (1988) 3 C.L.R. 625,

10

Καποδίστριας ν. Οργανισμού Γεωργικής Ασφάλισης (1991) 4 Α.Α.Δ. 2036.

Προσφυγή.

15

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία απορρίφθηκε αίτημα του αιτητή για αποζημίωση για τη ζημιά που προκάλεσε η ανομβρία στην καλλιέργεια βίκου του αιτητή στα χωριά Ύψωνας και Κολόσσι.

20

Κ. Χατζηπιέρας, για τον Αιτητή.

Γ. Παπαϊωάννου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

25

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Η προσφυγή αυτή στρέφεται εναντίον των Πορισμάτων Επανεκτίμησης των Ζημιών που προκάλεσε η ανομβρία στην καλλιέργεια βίκου του Αιτητή, στα χωριά Ύψωνας και Κολόσσι, τα οποία γνωστοποιήθηκαν σ' αυτόν από τον Καθ' ου η Αίτηση Οργανισμό Γεωργικής Ασφάλισης (εφεξής ο "ΟΓΑ") με ταυτόσημες επιστολές του ημερομηνίας 19/11/1991.

30

Υπάρχει σύμπτωση απόψεων μεταξύ Αιτητή και ΟΓΑ ως προς τα ουσιώδη γεγονότα. Στις 9/5/1991 το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΓΑ κήρυξε τις περιοχές Ύψωνα και Κολοσσίου ως ανομβριόπληκτες για ξηρικά κτηνοτροφικά φυτά στα οποία περιλαμβάνεται ο βίκος.

35

Ο Αιτητής είναι ασφαλιζόμενο πρόσωπο ασχολούμενο με τη γεωργία, μέσα στην έννοια του άρθρου 15 του περί Γεωργικής Ασφάλισης Νόμου του 1977. Κατά τον ουσιώδη χρόνο είχε καλλιεργήσει βίκο σε κτήματα στην ανομβριόπληκτη περιοχή των εν λόγω χωριών.

40

Στις 29/5/1991, ο Αιτητής υπέβαλε στον ΟΓΑ δήλωση ζημιάς για τις πληγείσες από την ανομβρία καλλιέργειές του. Ακολούθησε εκτίμηση των ζημιών και ο Αιτητής πληροφορήθηκε τα αποτελέσματα με τα Πορίσματα Εκτίμησης Ζημιάς που του έστειλε ο ΟΓΑ με επιστολές του ημερομηνίας 30/8/1991 και 4/9/1991, για τον Ύψωνα και το Κολόσσι, αντίστοιχα. Με τα Πορίσματα αυτά το αίτημα του Αιτητή για αποζημίωση, αναφορικά με την καλλιέργεια του βίκου τόσο στην περιοχή Ύψωνα όσο και στην περιοχή Κολοσσίου, απορρίφθηκε με το αιτιολογικό ότι ο Αιτητής, κατά πρόβαση του Κανονισμού 8(2) των περί Γεωργικής Ασφαλίσεως Κανονισμών 1977-1988, δεν είχε αφήσει μέρος της παραγωγής της επίδικης καλλιέργειας ασυγκόμιστο ως "μάρτυρα" της ζημιάς που προξενήθηκε από την ανομβρία στην εν λόγω καλλιέργεια.

Κατά το στάδιο της προεκτίμησης των ζημιών, κατά ή περί τις 24/4/1991, ο βίκος του Αιτητή είχε ήδη θεριστεί και βρέθηκε κομμένος μέσα στα χωράφια στα οποία είχε καλλιεργηθεί.

Ο Αιτητής υπέβαλε ένσταση κατά των Πορισμάτων Εκτίμησης των Ζημιών που του γνωστοποιήθηκαν, ισχυριζόμενος ότι το κομμένο προϊόν του βίκου βρισκόταν μέσα στα χωράφια του και αποτελούσε "μάρτυρα" της ζημιάς. Ως αποτέλεσμα της ένστασης, πραγματοποιήθηκε επανεκτίμηση των ζημιών που υπέστησαν οι επίδικες καλλιέργειες του Αιτητή και τα σχετικά Πορίσματα Επανεκτίμησης που εκδόθηκαν γνωστοποιήθηκαν από τον ΟΓΑ στον Αιτητή στις 19/11/1991. Με τα Πορίσματα αυτά η Διοίκηση επέμνε στην άρνησή της να ικανοποιήσει το αίτημα του Αιτητή με το ίδιο ακριβώς αιτιολογητικό που είχε γνωστοποιήσει στον Αιτητή πριν υποβάλει την ένστασή του. Ως αποτέλεσμα των πιο πάνω, ο Αιτητής καταχώρησε την παρούσα προσφυγή με την οποία ισχυρίζεται ότι η επίδικη απόφαση του ΟΓΑ είναι προϊόν νομικής πλάνης ως προς την ορθή ερμηνεία και εφαρμογή, στα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης, του Κανονισμού 8(2) των περί Γεωργικής Ασφαλίσεως Κανονισμών 1977-1988.

Ο Κανονισμός 8 απαντάται στο Μέρος IV των Κανονισμών, στο οποίο καθορίζεται η διαδικασία για την εξακρίβωση και εκτίμηση ζημιών και την καταβολή αποζημίωσης. Όπως δε ρητά αναφέρεται στο περιθώριό του, ο Κανονισμός 8 περιέχει πρόνοιες σχετικές με το χρόνο εκτίμησης της ζημιάς, την καθυστέρηση στην εκτίμηση της ζημιάς και την προεκτίμηση της ζημιάς. Η επίδικη παράγραφος (2) του Κανονισμού 8 προνοεί ότι:

"8(2) Εις περίπτωσιν κατά την οποίαν, δεν έχει διενεργηθή η

εκτίμησις μέχρι του συνήθους χρόνου συγκομιδής, το ασφαλιζόμενον πρόσωπον οφείλει να συγκομίση το προϊόν, υποχρεούται όμως να αφήση μέρος της παραγωγής ασυγκόμιστον, ως μάρτυρα της προξενθείσης, επί της περι ής ο λόγος καλλιέργειας, ζημίας ως ακολούθως:

5

(α) Διά το σιτηρά και τας πατάτας ανά εν τμήμα 10 τ.μ. εις το κέντρον και τα τέσσαρα άκρα εκάστου αγροτεμαχίου.

(β) Διά την άμπελον κατά την ως άνω έννοιαν και εις αναλογίαν ενός πρέμνου ανά τριάκοντα (30).

10

(γ) Διά τα φυλλοβόλα κατά την ιδίαν ως άνω έννοιαν και εις αναλογίαν ενός δένδρου ανά δέκα (10) ομοειδή. Εις περίπτωσιν συγκαλλιέργειας διαφόρων ειδών φυλλοβόλων οπωροφόρων δένδρων των οποίων ο αριθμός είναι κάτω των δέκα (10) κατά είδος, αποτελούν όμως συστηματικήν φυτείαν συμφώνως τη παραγράφω (δ) του εδαφίου (1) του άρθρου 19 του Νόμου, αφήνεται ασυγκόμιστον εν δένδρον εξ εκάστου είδους."

15

20

Η συγκεκριμένη εισήγηση του ευπαίδευτου δικηγόρου του Αιτητή ως προς τη νομική πλάνη της Διοίκησης είναι η ακόλουθη: Ο Αιτητής έχει συμμορφωθεί πλήρως με την πρόνοια του πιο πάνω Κανονισμού εφόσο, μετά το θερισμό της επίδικης καλλιέργειας, άφησε το προϊόν μέσα στα χωράφιά του και δεν προχώρησε στη μεταφορά του σε αποθήκες. Η φράση "να συγκομίση το προϊόν", στο κείμενο του επίδικου Κανονισμού, ορθά ερμηνευόμενη, λαμβανομένης υπόψη της συνήθους εννοιολογικής ερμηνείας της λέξης "συγκομίση", σημαίνει τη συλλογή του προϊόντος και τη μεταφορά του από το χωράφι σε αποθήκη. Με τον ίδιο τρόπο θα πρέπει να ερμηνευθεί η λέξη "ασυγκόμιστον" που απαντάται στον ίδιο Κανονισμό. Έλεται ότι ο Αιτητής δεν προέβη σε "συγκομιδή" του προϊόντος της καλλιέργειας βίκου και δεν έχει, ως εκ τούτου, υποχρέωση να αφήσει "μάρτυρα" της ζημίας που προξενήθηκε στη φυτεία του. Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του Αιτητή παρέπεμψε το Δικαστήριο σε διάφορα λεξικά της Ελληνικής Γλώσσας ως προς τη συνήθη εννοιολογική ερμηνεία των λέξεων "συγκομίζω" και "συγκομιδή", που στη μεγάλη πλειοψηφία τους φαίνεται ότι υποστηρίζουν την ερμηνεία που ο ίδιος εισηγείται. Διευκρίνισε, εντούτοις, ότι, αν το Δικαστήριο καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο Αιτητής προέβη σε συγκομιδή του προϊόντος, μέσα στην έννοια του Κανονισμού 8(2), ο Αιτητής είχε ταυτόχρονα τη ρητή υποχρέωση να αφήσει "μάρτυρα" σύμφωνα με τον εν λόγω Κανονισμό.

25

30

35

40

Ο ευπαιδευτος δικηγόρος του ΟΓΑ εισηγήθηκε ότι οι επίδικες λέξεις πρέπει να ερμηνευθούν λαμβανομένου υπόψη του κειμένου του Κανονισμού 8(2), στο σύνολό του, ότι ο Αιτητής είχε συγκομίσει το προϊόν, έστω κι αν τούτο δε μεταφέρθηκε σε αποθήκη και
 5 ότι ο θερισμός ολόκληρης της καλλιέργειας κατέστησε αδύνατη τη διακρίβωση μερικών από τους παράγοντες εκτίμησης της ζημιάς, τους οποίους κατονόμασε. Εισηγήθηκε ακόμα ότι και στην περίπτωση ακόμα που θα ήταν δυνατή η εκτίμηση της ζημιάς με τα δεδομένα της υπόθεσης, η αποδοχή του αιτήματος του Αιτητή θα
 10 ισοδυναμούσε με ενέργεια κατά παράβαση του Νόμου.

Οι περί Γεωργικής Ασφαλίσεως Κανονισμοί εκδόθηκαν, σύμφωνα με το άρθρο 33 του περί Γεωργικής Ασφαλίσεως Νόμου του 1977 (Νόμος αρ.19/77), "διά την καλύτεραν εφαρμογήν των
 15 διατάξεων του παρόντος Νόμου και τον καθορισμόν οιουδήποτε θέματος όπερ έδει ή δύναται να καθορισθή".

Στην παρούσα υπόθεση η Διοίκηση εφάρμοσε, κατά την εκτίμηση της επίδικης ζημιάς, τον Κανονισμό 8(2). Το γεγονός αυτό δεν έχει αμφισβητηθεί. Όπως έχω ήδη αναφέρει, ο ισχυρισμός του Αιτητή έχει περιοριστεί αποκλειστικά στην ορθή ερμηνεία των λέξεων "συγκομίζω", και "ασυγκόμιστον" στο κείμενο του εν λόγω Κανονισμού.

Όπως τονίστηκε στην υπόθεση *Costas Kazamias v. The Agricultural Insurance Organisation* (1988) 3 C.L.R. 625, ο εκτιμητής του ΟΓΑ δεν μπορεί να παραβλέψει τις πρόνοιες του Κανονισμού 8(2), ο δε ασφαλισμένος γεωργός έχει υποχρέωση, σύμφωνα με τον εν λόγω Κανονισμό, να αφήσει μέρος της παραγωγής ασυγκόμιστο ως "μάρτυρα" της ζημιάς που προξενήθηκε. Σχετική με τη σημασία του Κανονισμού 8(2) είναι και η υπόθεση *Σωτήρης Καποδίστριας ν. Οργανισμού Γεωργικής Ασφαλίσεως* (1991) 4 Α.Α.Δ. 2036, στην οποία λέχθηκε ότι η πρόνοια της υποπαραγράφου (α) του Κανονισμού 8(2) επιβάλλει στο γεωργό την υποχρέωση να αφήνει, κατά τη συγκομιδή, ανέπαφο μέρος της καλλιέργειας, καθορισμένης έκτασης, ως "μάρτυρα" της ζημιάς που προξενήθηκε. Πρέπει, εντούτοις, να σημειωθεί ότι, από το όλο κείμενο της απόφασης, δε φαίνεται να είχε τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου το επιχείρημα με τη μορφή του τέθηκε από τον παρόντα Αιτητή. Στην ίδια υπόθεση τονίστηκε ότι πρόθεση του Νομοθέτη ήταν να εξαρτήσει το δικαίωμα του ασφαλισμένου γεωργού για αποζημίωση τόσο με την ύπαρξη ζημιάς όσο και με τη διαπίστωση και αποτίμηση της στο πλαίσιο που διαγράφεται από τους Κανονισμούς, και ότι το συμπέρασμα αυτό

συνάδει τόσο με την ορολογία του άρθρου 18(1) όσο και με τους ευρύτερους σκοπούς του Νόμου αρ. 19/77.

Η ορθή ερμηνεία των λέξεων "να συγκομίση" και "ασυγκόμιστον", όπως απαντώνται στο κείμενο του Κανονισμού 8(2), μπορεί να γίνει μόνο μέσα στα πλαίσια του κειμένου των Κανονισμών στο σύνολό τους, με ιδιαίτερη έμφαση στο κείμενο του Κανονισμού 8, και κατά τρόπο που να συνάδει με τους ευρύτερους σκοπούς του Νόμου αρ. 19/77 που, όπως έχει ήδη λεχθεί, παρέχει μεν δικαίωμα αποζημίωσης σε πληγέντα γεωργό, θέτει, όμως, ως προϋπόθεση για την ικανοποίησή του, τη διαπίστωση και την εκτίμηση της προκληθείσας ζημιάς στο πλαίσιο που διαγράφεται από τους Κανονισμούς. Η διαπίστωση τόσο της αιτίας που προκάλεσε τη ζημιά και της έκτασής της, όσο και της εκτίμησής της, προϋποθέτουν τη διαφύλαξη μέρους της καλλιέργειας ώστε να καθίσταται εξ αντικειμένου εφικτή η εν λόγω διαπίστωση και εκτίμηση. Στη διαφύλαξη αυτή αποβλέπει η πρόνοια του Κανονισμού 8(2), ιδιαίτερα εν όψει της πρόνοιας του άρθρου 19(1)(ε)(ι) του Νόμου 19/77, ως έχει τροποποιηθεί, σύμφωνα με την οποία, ανεξάρτητα του αν η ζημιά στο ασφαλισμένο γεωργικό προϊόν προκλήθηκε από αναπόφευκτη φυσική αιτία, καμιά αποζημίωση δεν καταβάλλεται αν η ζημιά προκλήθηκε μετά τον αποχωρισμό ή την εκκοπή των καρπών από τα δένδρα ή τα φυτά. Από την πρόνοια αυτή συνάγεται ότι ο εκτιμητής του ΟΓΑ έχει καθήκον να διαπιστώσει αν η παρατηρούμενη ζημιά στον καρπό προκλήθηκε προ ή μετά την εκκοπή του από τα φυτά. Η διαπίστωση αυτή είναι αδύνατη αν δεν υπάρχει καθόλου καρπός πάνω στα φυτά.

Για τους πιο πάνω λόγους έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η εισήγηση του ευπαίδευτου δικηγόρου του Αιτητή ως προς την ορθή ερμηνεία του Κανονισμού 8(2) είναι απαράδεκτη και ότι, με τα δεδομένα της παρούσας υπόθεσης, ο Αιτητής έχει "συγκομίσει" το επίδικο γεωργικό του προϊόν χωρίς να αφήσει, ως όφειλε, μέρος της παραγωγής "ασυγκόμιστον", μέσα στην έννοια και για τους σκοπούς του Κανονισμού 8(2). Το γεγονός ότι ο Αιτητής, μετά το θερισμό, άφησε τον καρπό στα χωράφια του αντί να τον μεταφέρει σε αποθήκη είναι χωρίς οποιαδήποτε σημασία για τους σκοπούς του εν λόγω Κανονισμού. Αν ο Αιτητής δεν έχει "συγκομίσει" το προϊόν του για το λόγο ότι δεν το μετέφερε σε αποθήκη, όπως ισχυρίζεται ο δικηγόρος του, θα έχει παραβεί τη ρητή υποχρέωσή του, βάσει του Κανονισμού 8(2), να προβεί στη συγκομιδή του προϊόντος του αν μέχρι του συνήθους χρόνου συγκομιδής δεν έχει διενεργηθεί η εκτίμηση. Προφανής σκοπός του επίδικου Κανονισμού είναι η μείωση της ζημιάς του

γεωργού και, επομένως, της αποζημίωσης που θα καταβάλει ο ΟΓΑ σ' αυτόν.

5 Η παράβαση από τον Αιτητή της πρόνοιας του Κανονισμού 8(2), αφ' ενός, έχει στερήσει τη Διοίκηση της δυνατότητας να προβεί στη διαπίστωση και εκτίμηση της ζημιάς στις επίδικες καλλιέργειες του Αιτητή και, αφ' ετέρου, έχει στερήσει τον Αιτητή από το δικαίωμά του να απαιτήσει αποζημίωση για οποιαδήποτε ζημιά έχει υποστεί.

10

Η προσφυγή απορρίπτεται και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται. Δεν εκδίδεται διαταγή αναφορικά με τα έξοδα.

15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.